

Выходитъ во Львѣвъ щѣ Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека назнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція и Администрація подѣ Ч. 44 ульица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Редьямацъ и леопечатаній вольній отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Администрація „Дѣла“. У Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Remeigasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Nibelungengasse 4. Въ Франкофуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Königstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ и почтовой урядѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣть рокѣ . . . 6 зр. на пѣть рокѣ . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“ . . . съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣть рокѣ . . . 8 зр. на пѣть рокѣ . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣть рокѣ . . . 2 50 зр. на пѣть рокѣ . . . 2 50 р.
 Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 зр.
 на пѣть рокѣ . . . 7 50 зр.
 на четверть року . . . 3 75 зр.
 съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
 Поодинокѣ число коштуе 12 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рокъ 1885.

Съ днемъ 1 (13) Сѣчня 1885 розпочинаемо шестий рокъ издавництва „Дѣла“. Условія предплаты поданъ повыше.

Предплату просимо отновити якъ найскорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библиотеку назнам. повѣстей“ печатаемо лише въ обмеженѣмъ числѣ, такъ що пѣзнійше згодосившійся могли-бы початковухъ чиселъ не достати.

Новій предплатники „Библиотеки назнам. повѣстей“ достануть початокъ повѣсти: „Батько Горіо“ (8 аркушѣв) даромъ.

Для довѣдності П. Т. Предплатниківъ „Библиотеки назнам. повѣстей“ постаралася Администрація „Дѣла“ о готовій окладчинѣ (цѣлѣ въ полотно съ вытисками и съ вызолоченымъ заголовкомъ на хрѣбтѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрій П. Т. Предплатники, почавши отъ повѣсти „Батько Горіо“, за малую доплатою (25 кр. отъ одной повѣсти) будуть могли доставати, але подѣ условіемъ, що найменше 100 предплатниківъ згодосився съ такимъ жаданіемъ. За вправленіе книжки жадае тутешній переплетчикъ 15 кр. Если-бы минимальне число 100 не згодосилося, въ такіймъ случаю присланы 25 кр. дочисляея до дальшой предплаты. Доплату на окладчинѣ до повѣсти „Батько Горіо“ належить прислати найдальше до 1 (13) лютого 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першої части предплаты.

Предплату слѣдуе пересылати (найгодѣйшше переказомъ почтовымъ) до „Администраціи Дѣла у Львѣвъ“.

При письменніймъ за м о в л е н і ю „Дѣла“ або „Библиотеки“ просимо все точно подати адресу замовляющего, часъ, до якого має часоспись посылатися, и часъ сплаты належной предплаты.

Рѣвножъ просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатниківъ, у котрыхъ маемо ще залежности, щобы чимъ скорше ихъ надѣслали, бо съ кѣнцемъ року редакція мусить вырѣванати всѣ свои рахунки.

Черезъ Администрацію „Дѣла“ можна предлачувати литературно-наукowy журналъ „Кіевская Старина“. Предплата — лишь цѣлѣрѣчна — выдоситъ 15 вр. а. в.

Редакція и Администрація „Дѣла“ ул. Галицка ч. 44.

Справа конгругу въ радѣ державній.

Если коли, то безперечно подѣ нынѣшну хвилю, коли въ радѣ державній справа регуляціи конгругу має прійти на порядокъ дневній, треба намъ Русинамъ съ всею энергією выступити въ оборонѣ полѣпшеня матеріяльного быту нашего клира. Доси словнено тую задачу лишь о стѣлко, що духовенство на

ше обохъ епархій, збравшися въ сѣчню 1884 р. на громадній зѣвздѣ до Львова, роздивилося всесторонно въ сумнѣмъ своемъ матеріяльнѣмъ положеніи, обговорило и пояснило справу основно и заразъ въ лютомъ высладо депутацию до С. Вел. цѣсаря министрѣвъ и нуниця апостольского. Депутация вручила С. Вел. цѣсарю, министрѣмъ, ап. нуницѣви и провдирамаъ клубѣвъ парламентарныхъ обохъ палатъ широко мотивоване пропамятне письмо, въ котрѣмъ, по розтолкованю всякихъ причинъ нужденного матеріяльного положеня гр. кат. духовенства въ Галичинѣ и Буковинѣ, подано чемнай постулаты, заключеній въ шести головныхъ точкахъ.

Въ пропамятнѣмъ письмѣ домагаея наше духовенство: 1. щобы при евентуальной регуляціи конгругу зъ чистого доходу зъ грунту фасіоновано лишь 30%; 2. щобы уплаты за сповнене духовныхъ функцій не числявано до конгругу; 3. щобы такъ само поступлено съ доходами зъ фундацій и миссалій; 4. щобы прочій емолюменты приходскій полишено въ status quo ante; 5. щобы не стремлено до концентрации парохій и 6. щобы въ загалѣ конгругу гр. кат. духовенства управлѣнено въ певдѣи, отповѣднѣи пропорціи до дотации гр.-оріент. клира въ Буковинѣ.

Якій успѣхъ мала повѣзка депутации до Вѣднн и о скѣлко тамже обѣцано приклонитися до предложеныхъ постулатѣвъ въ пропамятнѣмъ письмѣ, мы доносили въ своемъ часѣ и на сѣмъ мѣсци буде достаточнѣ, коли скажемо, що побѣчи красныхъ слѣвъ деякій сферы постулатамъ нашѣи депутации прогивопоставили неуграднѣе финансове положеніе державы съ заедно рѣстучимъ дефицитомъ.

До того треба щѣ додати, що якъ правительственне предложеніе о регуляціи конгругу, такъ и предложеніе парламентарной комисіи внесло далеко низшій позиціи въ дотации клира австрійского въ загалѣ, отъ тыхъ, о якій нашъ клиръ въ пропамятнѣмъ письмѣ упоминаея, и що въ шематѣ, котрымъ цѣлу державу австрійску подѣлено на шість класъ, положено Буковину на четвертѣмъ а Галичину ажъ на пятѣмъ мѣсци. Оттакъ приложено такъожъ до евентуальной регуляціи конгругу зовсѣмъ иншу норму. И такъ пѣсля предложеня комисіи парламентарной має высокѣсть рѣчнѣи платы парохѣвъ и сотрудникѣвъ зависти отъ категорій мѣсть съ бѣльшимъ або меншимъ населеніемъ, а плата въ загалѣ має бути низша отъ пропонованѣи въ нашѣмъ пропамятнѣмъ письмѣ, — коли противно клиръ нашъ желавъ-бы умрумувати дотацию пѣсля лѣтъ службъ, а плату рѣчнѣи для парохѣвъ и сотрудникѣвъ покласти трохи вышшу. Суперечности тѣ суть досыть кардинальной природы и до полагодженя ихъ треба не лишь основ-

ного знаня предмету, але и зручной руки и тактики.

Зъ сего и выходитъ, що справа регуляціи конгругу, хотай въ минушѣмъ роцѣ мала вже кругле столѣтѣе за собою, не вступила ще и нынѣ въ стадію пожеланого користного полагодженя и що намѣреню регуляціи не можна идентификувати съ понятіемъ полѣпшеня матеріяльного быту духовенства. Противно, може навѣтъ и такъ статься, що коли министерство финансовъ поскупитъ за богато, а въ парламентѣ не знайдѣся бѣльшѣсть будѣщо-будѣ приклонна дѣлу, то клиръ въ загалѣ а тымъ бѣльше нашъ рускій въ Галичинѣ зъ просектованю регуляціи може вынести для себе ще якій матеріяльній шкоды. Жереломъ добробыту нашего духовенства естъ головнѣи доходъ зъ землѣ. Коли-жъ теперь при намѣренѣи регуляціи на подѣставѣ нового катастру доходъ сей оцѣнитъ заввысоко а оттакъ вчислятъ его до платы въ цѣлости, безъ потрученя 70% за труды, понесеней коло администраціи ерекціональныхъ грунтовъ, — то дотатки конгругуальній зъ фонду религіиного мусять выпати якъ найменшій, а тымъ самымъ при нынѣшней прогресіи выдатковъ матеріяльній бытъ нашего духовенства мусить погѣршитися.

Що мы въ сѣмъ нашѣмъ поглядѣ на справу не песимисты, досыть буде сказати, що вже и теперь — передъ намѣреною регуляцією — фасіонуются у насъ деякій парохіи въ такой способѣ, що ренованій приходы сталия вже лихими. Наведено на доказъ того одинъ примѣръ.

До року 1875 оцѣнювано парохію Летню въ Дрогобычкѣмъ повѣтѣ въ способѣ слѣдующій:

1. Зъ брѣ. поля (134 м. 1115 с.) чист. дох.	140 34 зр.
2. Зъ сѣножатей (26 „ 818 „) „ „	29 25 „
3. Зъ пасовивка (6 „ 81 „) „ „	7 20 „
4. За топливо въ натурѣ почислено	8 82 „
5. Просфорне	8 82 „
6. Епитрахильне	28 89 „
Разомъ	223 32 зр.

Священякъ побирае зъ касы 81 68 зр. Разомъ 315 — зр.

По роцѣ 1875 выкуплено топливо за 40 зр. 01 кр., зъ грунту забрала вода 14 морг. 1181 сажн., а мимо того почислено на подѣставѣ урбаріи зъ 1820 р.

1. Зъ брѣ. поля (119 м. 1534 с.) чист. дох.	323 27 зр.
2. Зъ сѣножатей (28 „ 803 „) „ „	48 44 „
3. Зъ пасовивка (6 „ 80 „) „ „	7 20 „
4. За топливо	32 79 „
5. Провизорія отъ облиг. за грунту	18 90 „
6. Просфорне	8 82 „
7. Епитрахильне	8 89 „
Разомъ	468 32 зр.

Спытае теперь читатель, якимъ свѣтомъ побѣльшывся тутъ по р. 1875 чистый доходъ до такой сумы, коли грунту убуло до 15 морг-

гѣвъ, а нормою оцѣнена доходу въ обохъ разѣхъ була урбарія зъ 1820 р.? Отсе якъ-разъ гордійскій узоль! Дальше. До року 1875 числено, що грунту Летнѣи уродитъ:

въ одноѣмъ роцѣ пшеницѣ	0 корцѣвъ
„ „ „ жита	30 „
„ „ „ ячменю	30 „
„ „ „ овса	200 „

Отъ року 1875 меншій грунту мусить уродити:

въ одноѣмъ роцѣ пшеницѣ	22 1/2 корц.
„ „ „ жита	119 „
„ „ „ ячменю	144 „
„ „ „ овса	160 „

Яка-жъ сѣму причина? Мабуть нѣчого другого, якъ що черезъ Летню поплывъ по р. 1875 Ниль египетскій и зробивъ еи такъ жизненно...

Пѣсля нового помѣру и оцѣненя буде чистый доходъ ще высшій. И такъ:

1. Зъ брѣ. поля (106 м. 319 с.) чист. дох.	521 34 зр.
2. Зъ огороду (2 „ 382 „) „ „	13 75 „
3. Зъ сѣножат. (29 „ 597 „) „ „	92 94 „
4. Зъ пасовив. (2 „ 94 „) „ „	2 54 „
Разомъ	630 22 зр.

До того треба примѣтити, що въ аркушику платнѣмъ почислено вже чистый доходъ зъ грунту на 709 41 зр.

Если-жъ рѣчи такъ стоять, то парохѣ Летнѣи, числяючи менше якъ 5.000 жителѣвъ, понеже проект комисіи парламентарной надѣлае его дотациєю лишь 500 зр. рѣчно, буде мусѣвъ рѣчно доплачувати до фонду религіиного 209 41 зр., и доперва на подѣставѣ проекту пропамятного письма руского клира досталася-бы ему надвышка 500 зр. рѣчно, не вчисляючи въ то доходѣвъ за топливо, просфорне и епитрахильне, котрій ему потручено-бы.*)

Зъ всего отже выходитъ, що теперѣшну сесію парламентарну намъ Русинамъ спокѣйно и пасивно переждати годѣ. Тутъ важитя не лишь судьба одного стану, але судьба краю, бо лихе матеріяльнѣе положеніе духовенства мусить вплинути негативно на всю суспѣльнѣи, на весь еи матеріяльній и духовый розвѣи. Священякъ галицкій естъ учителемъ народа, проводникомъ и порадникомъ его, урядникомъ державнымъ, хлѣборобомъ и бать-

*) Духовенство наше предложило въ овоѣмъ пропамятнѣмъ письмѣ такой вымѣръ конгругу.
 I. Сотрудникѣи по сѣлахъ 500, по мѣсточкахъ 600, по мѣстахъ отъ надѣ 5000 жителями 700 зр.
 II. Парохіи 1-шой категоріи отъ службою до 15 лѣтъ 1000, 2-гой катег. отъ службою отъ 15—30 лѣтъ 1100, 3-той катег. отъ службою надѣ 30 лѣтъ 1200 зр. III. Деканы 150 зр. дотатку. Администраторы парохій: мѣстоваъ 60% дотация душ-пастырокѣи, ех суггендо 30% той-жѣ дотация. Дефициенты, що не мають ще 10 лѣтъ службъ, 300 зр., для тыхъ, що мають 10 лѣтъ службъ, належить примѣнити нормы при пенсированю категоріи и капелянѣвъ войсковыхъ.

Панславизмъ.

I. Дещо зъ исторіи.

Етнографы зачисляють звичайно Славянъ до племенъ цасовныхъ въ противоположеню до активныхъ, беручихъ въ исторію розвою людскости живѣйшу участь. Мимо того, мовъ-бы на перекоры тому мнѣню, объявила Славяне въ историчныхъ вже часахъ два раза бѣльшій якій то рухъ, именно першій разъ въ часѣ переселеня германскихъ народѣвъ на захѣдъ а оттакъ и въ нашѣмъ вѣку. До переселеня народѣвъ не могли впрочѣмъ авѣ лѣтописцѣи греческы авѣ римскы подати бѣльшій вѣдомости про житѣ славянскихъ племенъ, такъ якъ вѣходныхъ Славянъ отъ Грековъ дѣляли кочующій Скиты, поселеня на полуострѣ Сарматской низины, а захѣдныхъ Славянъ отъ Римлянъ розмежували прѣсторыи сѣлицъ Германѣвъ. Авѣ Геродотъ, авѣ Тацитъ не згадуютъ прѣто въ своихъ запискахъ докладнѣе про нашихъ предкѣвъ, хочъ они отъ непамятныхъ часѣвъ, мабутъ на колѣка вѣковъ передъ Христомъ оидѣли на широкой прѣсторонѣ отъ Поднѣпровя по Балтику и отъ порѣчи Оки и захѣдной Двины по Карпаты и дальше на полуудне.

Доперва коли подѣ конецъ IV вѣку порушей Гунаами Готы, а оттакъ и другій германскій народы вѣдиканскою лавиною стали котитио

на полуудне и захѣдъ Европы и вдирались въ границѣи спорохнѣлой державы римской, доперва тогды, въ V а ще бѣльше въ VI и VII вѣку за Германями двигаються Славяне всею масою, а рѣжнороднѣи ихъ племена вступаютъ то въ балканскій пѣвостровъ, то загортають половину Нѣмеччины геть ажъ за Лабу на захѣдѣ. Славяне, по словамъ византийскихъ писателѣвъ X вѣку, зславянчили и „зварвария“ тогды всю Гелляду а навѣтъ и Пельопонезъ. Въ Болгаріи, Сербіи, Хорватіи, Угорщинѣ, въ Карпатахъ, Чехахъ, и дальше отъ Карпатъ по Балтику — воюды повстають якъ то дрѣбнѣи державы и княжества славянскы. Вдовѣжъ Дунаю, Днѣпру, Дону, доокло Чорного Моря кочуютъ Славяне и заливаютъ собою навѣтъ нынѣшну Анатолию. Объявомъ сѣмъ, такою повеню славянскихъ племенъ затревожилася подѣ той часѣ вол Европа, въ части культурна, и отъ бачимо, якъ воъ тогдѣшнѣи народы европейскыи мовъ бы порозумѣвшися съ собою за великою коалиціи, на всѣхъ концяхъ розпочинають першій и кровавый бѣи, съ славянскимъ елементомъ. Скандинавцѣи зъ пѣвнѣи, Нѣмцѣи въ оередующій Европѣ, Греки въ полуудня, а навѣтъ и отѣвнѣи вороги Славянъ — Скиты (Обры, Хазары, Печенѣги, Половцѣи, Куманы, Мадяры и др.) на вѣходѣ — воъ они берутъ за оружье противъ Славянъ и або отпираютъ ихъ або заневолюють. Въ столѣтнѣмъ бою падуть стяги славянскыи и

щезаютъ Славяне зовсѣмъ зъ Малою Азіи, Пельопезу и Гелляды, де Греки назадъ приходять до власти; щезаютъ майже зовсѣмъ зъ захѣдной Нѣмеччины, де ихъ зничили цѣсарѣи нѣмецкыи, и авѣ степѣвъ Чорноморскихъ та Угорщинѣ, де берутъ верхъ Азіицѣи: Печенѣги, Половцѣи и Мадяре. Зъ великого походу Славянъ и внутрь и на полуудне Европы не лишаея майже слѣду, а въ X, XI и въ пѣзнійшихъ вѣкахъ до XIII зъ давнихъ численныхъ державъ славянскихъ подыбуемо лишь княжества руске, польске, чешке, сербоке и болгароке, зъ котрыхъ чешке попадае въ чимъ разѣ бѣльшу зависимость отъ Нѣмеччины, а болгароке — отъ Византии. Въ XIV до XVI вѣка пануе въ славянскѣмъ свѣтѣ велика тишина. Одна часть Руси ходитъ въ арміи могольскѣи, а всѣ Славяне наддунайскыи корятся до Туркамъ, то Мадярамъ, Нѣмцамъ и вхѣдате въ складѣ державъ оихъ иноплемениковѣвъ. Король чешскыи естъ заравомъ княземъ державы нѣмецкой, а зъ прочихъ захѣдныхъ Славянъ полишалася лишь малѣи одробинки рѣвножъ зависимы отъ Нѣмцѣвъ. Все побережѣ Балтицѣе попадаея въ руки нѣмецкой Ганзы и ордену нѣмецкого. Славянщина марѣе, гине повѣли, мовъ-бы заоуджена на затрату. Одна Польша удержуея свободною, але свѣдомости славянскою и неа такъ мало, що она не вагаея ставити до бою противъ своихъ братѣвъ и неразъ лучатѣя отъ ворогами Славянство,

отъ Татарами або Мадярами для своихъ егоничныхъ цѣлей.

Подѣ конецъ XV вѣку складають доперва зъ себе вѣходнѣи Славяне (княжество Моговоке) ярмо могольске и основуютъ отъ часомъ по тяжкихъ бояхъ съ Татарвою и оубѣдами моголу державу всѣхъ Россіи на мѣсци старого княжества кіевского и независимой Польщѣи. Съ сею хвалюе и починаея новый рухъ въ Славянщѣи. Покореній чужинцами дрѣбнѣи племена славянскыи отживаютъ надѣно на вывѣдженіе себе въ недалекой будущинѣ. Въ ихъ души повстае вперше мысль, що якъ колѣса Римляне а пѣзнійше германскыи племена основаніемъ свѣтовыхъ державъ вели передъ въ Европѣ и мали у воѣмъ голосъ рѣшающій, такъ теперь насѣбла черга на Славянъ, на славянскоу еру, въ котрой воѣ славянскыи племена мали-бы подати собѣи свободну руку и получити въ одно дружнѣе тѣло. Мысль тая не повстае однакожъ отъ разу, а прозябае повѣли въ умахъ Славянъ, племена и поддѣржувана рѣжнородными обставинами историчными. Якъ оно оталося, розкажемо въ слѣдующій статѣицѣи.

Львова з 23 жовтня 1884 р. зачислєть з днєм 1 н. с. лютого с. р. — Школа промыслово складаєть зь віддєлу загального дво-класового и зь чотырохь віддєлєвь спеціальныхь имено: віддєлу будівництва, механіки, хеміи и віддєлу торговельного. До першої класи віддєлу загального можуть бути прийяті 1) ученики убѣжавші 4 класу школы народної, 2) такі, що зложать испиты вступный. — До другої класи загального віддєлу можуть записати ученики, котрі а) зь добрымь успѣхомь убѣжили вь минушымь роцѣ школьнємь першу класу вь школѣ промысловій мѣсній або б) 2 класи середної школы або в) зложать вступный испиты. — Наука вь загальномь віддєлѣ и и вь спеціальныхь віддєлахь буде обтубавтєся вь недѣлѣ и свѣта вь ранѣшныхь годинахь, а вь будні днѣ вѣчєрными годинами. — Записи и вступный испиты будуть обтубавтєся вь мѣсяцю сѣчнѣ вь недѣлѣ оть 11—1 години вь полудне вь салѣ школы на П. повероѣ будынку ратушевого. — Наука безплатна.

— При доповнячымь выборѣ до рады повѣтрової Гусятыньскої зь групу мѣстѣ выбранї: Симеонъ Гладій, лѣкаръ и начальникъ гром. Хоросткова, и Адамъ гр. Голуховскій, властитель дѣбрь. — До рады повѣтрової подгаецкої зь групу сельскихь громадъ выбрано: Ивана Вовчука, войта вь Старого мѣста, и Іосифа Курьса, господаря зь Вшнѣвчика.

— Землетрясенє вь Сибири. Днѣ 12 н. с. сѣчня с. р. навѣстило мѣсто Иркутскъ вь Сибірѣ сильне землетрясенє, котре разомь зь попередившимь его землетрясенємь вь Іспаніи потверждає теорію Фальба.

— Нова жидѣвска сента. Межи жидами проживаючими вь полудневої Россіи повстала сента, котра має цѣлю погодити вѣру жидѣвску зь вѣрою христіанською. Днѣ 5 н. с. сѣчня обтубавтєся вь Кишиневѣ открытє синагоги сен секты называючої себе „Новый Израиль“, вь котромь приняли участь такожь дѣяки христіане. Вь великої овалі украшеній являючої отояли два отоялы, на котрыхь лежавь „Старый и Новый Заветъ“ и другі свѣтї книги. — Торжествоне богослуженє розпочалося спѣвомь мужьского и женьского хору при акомпаняментѣ органѣвь, почѣмь забравь голось реформаторъ Іоанъ Рафаловичъ и заявивь тремтѣющимь голосомь, що его брати жиды ошчаються выжидючи приходу Месіи, бо Месія вже прійшовь вь лиці Ісуса Христа. Рафаловичъ говоривь по жидѣвскій и цитувавь псалмы Давида переводячи ихь рѣвночасно на російскою мову. Обдѣла говоривь прасутный вь синагозѣ пасторъ протестантскій Фальстинъ доказуючи, що исповѣданки нової секты при такихь поглядахь на вѣру, якъ ихь высказавь реформаторъ Рафаловичъ не можуть уважатєся жидами.

— Важне винайденє вь штуцѣ типографіи. Американьска газета „New York Herald“ домсѣть о дуже важномь винайденю зробленомь днѣями вь Америцѣ для друкарскої штуки. По словамь згаданой газеты директоръ фабрики рѣжного рода машавь вь Филадельфій Фейстеръ, сконструювавь машину друкарску, котра за годину друкує 18.000 листѣвь; но що притѣмь особлившого то имено се, — що тая машина не только сама печатає але и складає напечатаный папѣрь а навѣть его брошурѣ. Така машина вь 10 годинахь выготовляє 60.000 примѣрняковь брошурь, кожду 32 сторони т. е. вь 2 листы. По думцѣ вынаходчика зробить тая машина величезный переворотъ вь штуцѣ друкарскої и переплетнячій.

— Экспедиція до бѣгуна. Днѣ 4 н. с. сѣчня вернулаєся выслана петербурскою академією наукъ вь червци 1883 року експедиція, котра мала задачу вь цѣляхь науковыхь добитисє до пѣвнѣчного бѣгуна. Экспедиція, котру вѣвѣ Юргенсѣ, а до котрой придѣлений бувь природознавецъ дрь Бунге, вывѣзалаєся знаменито зь овоєи задачѣ и хочь отояли еи на перешкодѣ сильнї бурѣ, не отратила нѣ одного днѣ, щобы не зробити важныхь спостереженъ науковыхь.

— Памятникъ Вашингтона найбільшій зь существуючихь вь цѣломь свѣтѣ, бо досягаючий высоты 500 стѣпѣ, буде открытый днѣ 22 н. с. лютого сего року, яко вь день уродинъ сего великого мужа. Будова сего памятника трєвала 36 лѣтъ.

— „И шумить и гудитъ“ вь латиньскомь переводѣ. Вь товариствѣ вь домѣ Аскаковыхь спѣвала часто Бодяньскій и Н. Гоголь украиньскій пѣснѣ. Бодяньскій задумавь, якъ пише „Русскій Архивъ“ перевести на латиньскій языкъ зѣвѣстау народну пѣсню „И шумить и гудитъ“ и разомь зь Гоголемь спѣвала еи:

Et tonat et bromat
Coelum pluvium dat,
Ognis me' quis me juvenulam
Usque domum reducat?
Respondēbit ei miles
Dulcem melem bibens и т. д.

— П. Мишугу, котрый теперь перебуває вь Варшавѣ, ангажовано до оперы берлинскої за рѣчныхь 30 000 марокъ. П. Мишуга не принявь сего предложєня, бо зьобовязавь выступати вь вѣдєвскої оперѣ. До Вѣднѣ прибуває онь 27 с. м. и буде выступати вь лютомь вь Giocondi, Фаворитѣ и Люціи.

— Дрѣбный вѣсти. Вь дирекціи войскової инжениеріи вь Чернівцяхь занялаєся оногда сама оть себе наета вь лампѣ вь комнатѣ ординанса, а огонь вь одной хвилі обнявь цѣлу комнату. Нащастєе придушено пожаръ, нѣмь змѣгь выдѣбуться зь хаты на двѣрь. — Вь Чернівцяхь умерь емиритованый совѣтникъ суду Струєсь. — Зѣвѣстный французскій писатель Едмондъ Абю, умерь вь Парижи днѣ 17 л. сѣчня. — Громдѣ Хащѣвъ, турчаньского повѣту, подарувавь цѣсарь зь своихь приватныхь фондѣвь 100 ар. а на будову церкви, а громдѣ Вѣлка шляхотска, львѣвского повѣту, 50 ар. на будову школы. — Вь Калябрїи открыто недавно великї поклады угля. — Вь Ахенѣ злорѣла велика фабрика сукна, вь котрой працювало колькасоть робѣтничковь. Школа выноситъ колька миллионѣвь а поноситъ еи сѣмь асекураційныхь институтіи.

Вѣсти зь Аепархіи Львѣвскої.

Вѣсти зь Аепархіи Львѣвскої.

Объявляю ч. 355 зь 19 сѣчня 1885. Убѣвченї слухателѣ богоословія мають до рукополаганя внести овои прошєня вь прєсвитерію до днѣ 19 лютого с. р. а кандидаты самї обовязанї явитисє особисто днѣ 23 лютого 1885 до дирекціи прєсвитеріи и податисє испитови сь предметѣвь богоословскихь, котрого вымаганя такі, якї при испитѣ конкурсовѣмь.

Введенїи яко сотрудникъ о. Іоанъ Мащакъ вь Бурштѣнѣ, дек. рогагыньского.

Каноничну институтію получаєть о. Діонизій Еліасєвичъ на Чабарѣвку, дек. гусятыньского.

Президію намѣстничества годитєся на каноничну институтію о. Алекоандра Караєвского на парохію Лявѣвцѣ, дек. окарьского.

Намѣстничество дозволяєть дотацию для прив. сотруд. о. Онуфрєя Лєлета вь парохіи Залучє, надъ Прутомъ при хорѣмь пароху Николаю Валєвскому вь сумѣ 210 ар. рѣчно зь фонда религійного.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Чимъ люде живї?“ Подѣ такимъ заголовкомъ выдало товариство „Провѣта“ 6 и послѣдну книжочку за рѣкъ 1884 и розсылає членамъ вразѣ сь отатутами.

— „Школьный часописъ“ ч. 1 вышло днѣ 1 (13) сѣчня и мѣстятъ вь собѣ: Братямъ учителямъ зь 1885 рокомъ; Отець Динтеръ о силѣ и выливѣ учительства; Рєнъ; Провѣтрїюмої комнаты. Фейлетонъ: Сирія и Палєстина. Новинки; библиографію, именованя, конкурсы и оголошеня.

— Справозданє ц. к. гимназіи академичної у Львѣвѣ вышло недавно зь друку и мѣстятъ вь собѣ крѣмь двоухь розправъ науковыхь проф. К. Лучаковского сь языкѣ латиньскомь, ще часть урядову зь котрой довьдуємоєя, що вь рукої гимназіи було минушого року 451 учениковь, зь котрыхь 453 було грек. кат. а 8 обряду латиньского. Характеристично єсть табелька вѣку учениковь. Зь сєи табельки показуєсь, що коли вь I класѣ вѣкъ учениковь доходить до 17 року, то вь класѣ VIII бувь навѣть ученикъ вь вѣку 27 лѣтъ. Зь табельки сєи показуєсь, що Русия, хочь завсѣгды „пѣзный Иванъ“ то все таки думає, що лѣьше научитисє пѣзно, якъ нѣколи.

— И. Шейновскій зь Мензелинска напечатавь недавно вь „Филологическихъ Запискахъ“, выходящихь вь Москвѣ, критаку на „Словарь живаго народнаго, письменнаго и актоваго языка рускихъ Южавь Россійскої и Австро-венгерскої имперіи“ Пускунова вышшовшій другимь выданємь вь Кієвѣ 1882 р. вь VIII-цѣ, стор. 304. Розправа п. Шейковского вышла вь окремѣй отбитцѣ (20 стор.), Критикъ отмьяє оловарєви п. Пускунова всяку вартѣсть, выказує, що бнѣ множество дивоглядныхь словѣ самъ укувавь, многї слова поперекручувавь або не зрозумѣвь ихь значєня.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— Для „Академичного Братства“ : Вп. І. Онишкевичъ вь Зборовѣ 5 ар.

— Для товариства рускихъ женщинъ вь Станиславоѣ : Вп. Ч. Онишкевичъ вь Зборовѣ 5 ар.

Сь симъ числомъ „Дѣла“ розсылаєся „Справозданє зь дѣльности центр. Выдѣлу товариства „Провѣта“ за рѣкъ 1884.“

Подяка.

Неумолима смерть забрала менѣ по короткої недужѣ жену лишавшу двоє немовлятъ. Вь тѣмъ тяжкомъ горю було для мене отрадою оочувствіє оказанє оть суобѣвѣ и знакомыхь. Почувавоєя отже до обовязку заявити прилюдну подяку упередъ Вп. оо. Юліянови Гладиловичу, администратору Любачєва; Ивану Павловскому, пароху Вашни; Ивану Козаку, пароху Сенявки; Теодору Визєвичєви, сотруднику Городка, якъ не менше и латиньскимъ оо.: Ивану Адамовичу, пароху Любачєва и Владиславови Гайдукевичу, сотруднику, за безкористну участь, потѣмь всѣмь поважанимъ Панамъ и Панамъ изъ Любачєва и суобѣства, котрї зводили прибуту на похоронтъ, якъ и Ч. громадянамъ Молодѣвскимъ, котрї члєсно збїлиєся, щобы отдата послѣдну прислугу покѣбнячи.

Иванъ Давидовичъ, учитель вь Молодѣвѣ.

Аптика РУКЕРА во Львѣвѣ

1009 (186—?) поручає

Порошокъ дамскїй парискїй по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и владного вырѣбу по 40 кр.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНИЙ

выдає во Львовѣ и черезъ филии вь Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовї платнї вь 30 днѣвь по выповѣдженю.
4¹/₂ „ „ „ 60 „ „ „

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(1268 6—?)

NEUF 13 UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE. VIERHUNDERT TAFELN.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50. LEINWAND FL. 5.40. HALBFRANZ FL. 5.70. Ö. W.

5 КИЛѢВІ

БОЧѢВКИ ВИНА

поручає

Торговля Гегелайско-токайскихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (9—52) вь Тернополи

- 1 бочѣвка Гегелайского столового . 2 ар. 10 кр.
- 1 „ Гегелайского столового лучшєи акости 2 ар. 30 кр и 2 „ 50 „
- 1 „ Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 ар.
- 1 „ Самородного вытравного . 4 ар. 30 кр.
- 1 „ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 „ — „

Повышєе наведенї цѣны розумѣются вразѣ сь бочѣвкою окованю желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбиратель жадныхь болѣше коштовъ не поноситъ. Купуючи вина особито только у продуцентѣвь ручитъ за здоровї добрї, натуральнї и лучшї вина якъ зь Вершець, и проситъ о лакавай замовленя.

Велика партія останковъ сукна (3 до 4 метры)
у вохѣ краскахь, на одѣги мужьскї, на загортки, жѣночї мантїє оть дошу, на жѣночї плащѣ — розсылає за послѣплатою за останковъ по 5 гульд.
L. Storch, Brünn.
Останки не до вподоби приймаєся назадъ. Вѣдрѣ высылаетъ по прилаию 10-крейцарєвої марки.
1251-44-53

По зниженѣй цѣнѣ!
Украиньскї гетьманы **Иванъ Виговскій** та **Юрїй Хмельницкїй**
Ивана Левичького (Печуя).
(Правописъ фонетична.)
Можна дѣстати по зниженѣй цѣнѣ 20 кр. (сѣ перєсылкою 25 кр.) за примѣрникъ, за посредствомъ „Дѣла“ и другихь рускихь часописєй. 1214 (9—?)

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
пѣдѣ Вѣдєнь р. 1683.
Написавь Стефанъ Качала.
Цѣна 20 кр.
Дѣстати можна вь администраціи Дѣла.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ вышшли досї:

1. Вь оборонѣ чести зь нѣмецкого Г. Раймунда, 3 томы вь 1 книжцѣ. Цѣна 2 ар. 50 кр. (сѣ перєсыл. 2-70)
2. Дымъ, зь російского И. Тургєнева. Цѣна 1-50 ар. (сѣ перєс. 1-70)
3. Стефанъ Лаврентїй, зь англійского Едвардса. 2 томы вь 1 книжцѣ. Цѣна 2 ар. 70 кр. (сѣ перєсыл. 2-90)
4. Любовъ Убогого Молодца, зь французского Октава Фейлетма. Цѣна 1 ар. 20 кр. (сѣ перєсыл. 1-30)
5. Новорѣчнї Дзвонї, зь англійского К. Дикєнса. Цѣна 60 кр. (сѣ пер. 70 кр.)
6. Грошѣ а праця, зь шведского Дядька Адама. 3 томы вь одной книжцѣ. Цѣна 3 ар. 20 кр. (сѣ пер. 3-40)
7. Мѣщаньске племя, зь нѣмецкого Г. Раймунда. Цѣна 1 ар. 20 кр. (сѣ перєсылкою 1-35)
8. Зь великого свѣта, зь французского Октава Фейлетма. Цѣна 80 кр. (сѣ перєс. 90)
9. Фромонтъ молодшїй и Рїслєрь старшїй, зь французского Додєта. 2 томы вь 1 книжцѣ. Цѣна 1 ар. 80 кр. (сѣ перєс. 2 ар.)
10. Золотый Чоловѣкъ, зь угорского М. Локал. Цѣна 1 ар. 80 кр. (сѣ перєсылкою 2 ар.)
11. Два мѣста, зь англійского К. Дикєнса. Цѣна 2 ар. (сѣ перєсыл. 2-20)
12. Мертвї Душѣ, зь російского М. Гоголя (сѣ портретомъ автора). Цѣна 1-80 (сѣ перєс. 2 ар.)

Хто купує найменше за 10 ар., дѣстає 20% рабату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ дѣстати:

- Бєзталанне Сватанє, образъ зь галицкого жита, написавь Василь Барвѣнокъ (В. Барвѣнскїй). Цѣна 80 кр. (сѣ перєс. 90 кр.) Весь доходъ призначєний на фондъ отипендіяний имени Володимира Барвѣнского.
- Сношенїи Цвѣтъ, повѣсть Володимира Барвѣнского. Цѣна 1 ар. (сѣ перєсыл. 1-20) Цѣльнї доходъ призначєний на памятникъ Володимира Барвѣнского.
- Кобзарь Т. Шевченка ч. I, оцравленїй вь полотно и сь вызолочєнымъ заголовкомъ, сь портретомъ и короткою житѣньскоєю поєта. Цѣна 40 кр. (сѣ перєс. 45 кр.)
- Украиньскї Гетьманы Выговскїй и Юрїй Хмельницкїй, Ив. Левичького (Печуя). Цѣна 20 кр. (сѣ перєсыл. 25 кр.)
- Переводы Ос. Шухєвича. Цѣна 80 кр. (сѣ перєс. 90 кр.)